

HECE TAŞLARI

aylık şiir dergisi

118.on5aralık2024

hece taşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma

metin özarslan

kapak fotoğrafı

.... demir

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077.sokak

armada/2 d blok nu: 6

onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

10. yıl. 118. sayı 15 Aralık 2024

ISSN 2149-4509. (e-dergi)

BU SAYIDA

- Erhan Çapraz / **Kan Gülleri Destanı** / 3
- Muhsin İlyas Subaşı / **Tuğlar** / 4
- Talat Ülker / **Sitem** / 7
- Hüseyin Kaya / **Gazel** / 8
- Mehmet Faruk Habiboğlu / **Nihayet** / 9
- Mehmet Bircan / **Aşkistan** / 10
- Basri Doğan / **Tasavvur** / 11
- Metin Mert / **Eğik Zırza** / 12
- Mustafa İmir / **Gönül Hasarı** / 13
- Muttalip Keskinli / **Gazel** / 14
- Dədə Katip / **Vəssalam** / 15
- Ayhan Sağır / **Aşka Vurgu** / 16
- Nuri Peksöz / **Âşıklar** / 17
- Yemliha Gürlek / **Evladım** / 18
- Faik Kumru / **Son Piyes** / 19
- Osman Akçay / **Neredesin** / 20
- Həvvə Nazim / **Vətən Qoxulu Şeir** / 21
- Erdoğan Öner / **Kalması** / 22
- Mevlüt Yavuz / **Benim** / 23
- Metin Özarslan / **Osman'a Selam** / 24

Kar Glleri Destanı

“Sarıkamuş ve tüm şehitlerimize minnetle”

Bin dokuz yüz on dört on beş aralık
Düşer kar glleri düşer de ağlar
Yan yana şehitler yoktur aralık
Ne bilsin bu hâli donmayan sağlar

Bülbül gl dalında feryat figanda
Dağlar diken olmuş sanki her yanda
Zulmne karşı Rus’un o anda
Açar sinesini yolunu bağlar

Altmış bin neferle hareket hâli
Tamam şehit oldu makamı âli
Kararlı Nihat’ım dinlemez vali
Gözleri karşıda kar olup çağlar

Dağlarında şükrü Allahuekber
Dilindeydi zikri Allahuekber
Haktan yana fikri Allahuekber
Rah-ı hakikatte yüreğin dağlar

Otuz bini aşkın Rus’ta zayıat
Ölümden kar topu zaferdi heyhat!
Baktı Pietroviç Binbaşı Nihat
Ayaktaydı dimdik saçında ağlar

Son Türk müfrezesi olmadı teslim
lmle arada vardı bir milim
Heman Rabbleriyle oldular kelim
Örümcek çekilmiş bozulmuş ağlar

Başlar yükseklerde acı derinde
Ölümden korkusu yoktur serinde
Her biri cennette yerli yerinde
Neşelensin bağçe sümbüllü bağlar

Dünya ne öğrenmiş ne sormuş değil
Böyle bir savaşı hiç görmüş değil
Acıyı kar eyleyip pek örmüş değil
Ycesine efkâr basmış bu dağlar

Efsanesi olmuş Anadolu’mun
Nişanesi kalmış Allah yolumun
An’anesi almış sağım solumun
Destanı söylenir geçse de çağlar

Lutfi Baba şan aldık biz tarihten
Mars’ın Behram’ından sâkit Merih’ten
Nice meydanlarda yiğit sarihten
Yenik pehlivanlar kispetin yağlar

● Muhsin İlyas Subaşı

Tuğlar

-Yahya Kemal'in aziz hatırasına

*"Tekbirlerle halka iyân oldu tuğlar,
Sahrâ-ı Üsküdar'e revân oldu tuğlar."*

Toplandı Divân-ı Hümayun Çırağanda,
Bir gözde letafetiyle üryan oldu tuğlar.

Saltanat mülkünün serhaddi büyüsun deyû,
Fütuhât demine ferman oldu tuğlar.

Saraya hapsolmaz İ'lâyı Kelîmetullah,
Bir ruh coğrafyası için beyân oldu tuğlar.

Makarr-ı Ulemanın yükselen kürsüsüne,
Nâzenin bir edayla umman oldu tuğlar...

*"Meydân-ı cenge sâye-resân oldu tuğlar,
Reyhâb-ı milk-i Nûşîrevân oldu tuğlar."*

Adlin mülke esâs olduğu gündenberu,
Haksızlığa el atan derman oldu tuğlar.

Harbin bile hulkunu bizler kayda geçtik,
Ânın için cephede ümran oldu tuğlar.

Ruy-i zemin, Didar-ı Huda adına toplaşup,
Bir hasret peşrevine mihman oldu tuğlar.

Bektaşî dergâhında sanki ermiş Post-nişin,
Yeniçerinin gönlüne sultan oldu tuğlar...

*"Sermest-i câm-ı Vuslat-ı şân oldu tuğlar,
Tebriz'e reh-nümâ-ı inan oldu tuğlar."*

Cihanı tahtına küçük gören Hünkârla,
Devlet-i ebed'e kehkeşan oldu tuğlar.

Nice kızıl mahşerde kanla yıkandı,
Kanadında gürz taşıyan şahan oldu tuğlar.

Gökte melekler hurûc etti ser te ser,
Yerde düşmana atılan civan oldu tuğlar.

Harb divanına halayık, heyecana remz oldu,
Hür düşünce ufkuna meydan oldu tuğlar...

*"Her yerde remz-i emn-ü emân oldu tuğlar,
Hem hakka hem hâyata zamân oldu tuğlar."*

Pembe dünyaların doludizgin sevdalısı,
Sipahiler altında küheylan oldu tuğlar.

Kıvama ermiş saltanatın ilim cehdi içinde,
Lazâ-i Celâl'e sahn-ı seman oldu tuğlar.

Rahmin er meydanında en soylu tecellisi,
Tüfenginin kabzasında imân oldu tuğlar.

Milletinin yüreğini sırmasına tac yaptı,
Millî mefahir olmağla şadan oldu tuğlar...

*"Şevk-i seferle pür-heyecân oldu tuğlar,
Bâd-ı zaferle Mısır'a vezân oldu tuğlar."*

Gönül tellerini kösle titretip geldi,
Mehteran bölüğüne merdan oldu tuğlar.

Hayra meyledüp aldı mazlamu gölgesine,
Kötülüğün şerrinden girizan oldu tuğlar.

Sanki bir fettan kız, sanki bir delikanlı,
Gönlümüze ateş-i suzan oldu tuğlar.

Diyar-ı küfrün bahtına vurarak damgasını,
Hükm-i ezel mülküne divan oldu tuğlar...

*“Hakkaa ki ser firâz-ı cihân oldu tuğlar,
Ferman-dih-i zamân ü mekân oldu tuğlar.”*

Cephede kılınç, tahtta hatt-ı hümayun
Tevekkeli topluma suhan oldu tuğlar.

Bezm-i ezelden berü zafer halesi için,
Önünde diz çökülen erkân oldu tuğlar.

Bayram halayığında kös urup, nara attı
O yüce haşmetiyle seyran oldu tuğlar..

Sipahi'nin savleti murada ermeyince,
Bahtına türkü yakıp giryan oldu tuğlar...

*“Yer yer misâl-i bîd-i hazân oldu tuğlar,
Sultan Selim'e girye-künân oldu tuğlar.”*

Hapsolmadı sınırlara, gazâlara kulaç açtı,
Nice cenk delisine canan oldu tuğlar.

Asude gölgesinde bir millî cilve taşır,
Ânın için doğuştan nazan oldu tuğlar.

Son Melcenin uğruna bir ulvî maceraya,
Tekbirlerle at koşturup su'ban oldu tuğlar.

En soylu idealin baş eğmeyen burcunda,
Selçuk'dan Osmanlı'ya hükümran oldu tuğlar!

● Talat Ülker

Sitem

Gamzen can pazarı, busen panayır
Cellât mısın, tellal mısın, nesin sen?
Gözlerin evet der dudağın hayır,
Haram mısın helal misin, nesin sen?

Akıl gönle tay olur mu bu denkte
Kim kime taraftır bu kanlı cenkte
Hasretin izi var desen de renkte
Hüzün müsün, melal misin, nesin sen?

Aklın kadehinde bade tükenir
Gönül esridikçe soluk tıkanır
Dert gülleri şebneminde yıkanır
Zehir misin, zülâl misin, nesin sen?

Düş ile dolunca gönülde heybe
Aklın sığ suyunda can vurur dibe
Her gece şulenle dolar gök kubbe
Yıldız mısın, hilal misin, nesin sen?

Sarar can mülkünü gam ve kasavet
Busende sitem var, gamzende davet
Dudağın hayır der, gözlerin evet
Haram mısın, helal misin nesin sen?

● Hüseyin Kaya

Gazel

şimdengeri bu yaraya vuslatını derman etme
mihman olduğun anlayan gönle gönlüm mihman etme

sermaye-i dildir ahım merhamet zülf-i siyahım
tarumar oldu dergahım bir de sen perişan etme

geçti devr-i leyli mecnun geçti cananım devr-i aşk
bir tutulmaz ikrar için rah-ı aşka peyman etme

bekler iken senden vefa oldum mübtela-i cefa
buse-i lebden bir defa istemem yar ihsan etme

sinede dağ-ı sultanı görelî terk-i tendir can
tende olmayan can için canın bana canan etme

arz-ı hale yok dermanım bir hazin ney-i nalanım
ben böyle sevmişim canım gel bu aşka pişman etme

● Mehmet Faruk Habiboğlu

Nihayet

Bize Őenden, neŐeden söz etme artık Őair
Var mı kalem ucunda bir mısra hüzne dair

Yıllardır gönlümüzü avuttun gayrı yeter
Halbuki ahvalimiz leyl  mecnundan beter

DŐtğmz sevdanın rengi karadan kara
Bir dem salah bulmadı bağrımızdaki yara

Umut sandallarında boŐuna çektik kürek
Sanki hangi kıyıya vardı biçare yürek

Bazar-ı sevdakrda müflis kaldık nihayet
Faruk etme cananı hiç kimseye Őikayet...

● Mehmet Bircan

Aşkistan

Damalis derdine yanmış küle dönmüş Galata
De hakîk-i gam-ı aşkam ne gerek var galata

Çile-i hâcib-i esved çekerek gamze-i hışm
Beni kurban kılacakmış müje-nâvek bolata

Ben "ene'l-Hak" diyerek zülfüne berdâr olayım
Koma Muktedir elinde kuru urgan halata

Ne çıkar rahm-i türâb içre dökülmüşse bu aşk
Onu ihyâ edecek çeşme-i dilden sulata

Bu meseldir kapatır yâreyi kim salya-yı seg
Ki cerîhasını âşık da rakîbe yalata

Diledin zemzem-i Hâcer gibi *Bircan* leb-i la'l
Yedi kez vurdun ayak kim Karaköy'den Balat'a

● Basri Doğan

Tasavvur

Her makasta yol ayrılır ikiye
Şakağından birkaç damla ter düşer
Karun olsan bu dünyadan bakiye
Hesabına iki metre yer düşer

Sınandığın her meşakkat, her nimet
Ahde vefa taliminden ibaret
Mazlumların hissesine şahadet
Zalimlerin hamuruna şer düşer

Bir kuytuda melek yüzlü çocuklar
Keder yağın toprakları kucaklar
Filistin'de küle döner ocaklar
Kayıtlara nice yiğit er düşer

Eteğini kaptırınca nefsine
Can kapılır arzuların sesine
Sevdiğini unutanın aksine
Gönül ehli tuzağına zor düşer

Kesilince şairlerin ilhamı
Buharlaşır mısraların anlamı
Yüreğine muhabbetin ikramı
Ayda yılda beş vakitte bir düşer

● Metin Mert

Eğik Zırza

Bak sustu için için odalar pencereler
Bu masal böyle bitti muradına ermeden
Kapılardan sök÷lmüş eğik zırza misali
Çiseleyen yağmurda kalakaldım böyle ben

İşte kayboluyorsun karanlık sularında
Maviye boyasam da göğün yüzünü her gün
Ah beyaz badanası yıkılan duvarların
Hangi tuvale sığar gözlerindeki sürgün

Sonunu bu masalın keşke yaşamasaydım
Yaşamazdım dağlara kanayan bir ceylanı
Görünen dağın dibi yakın olurmuş meğer
Ayrıca içine aldım içimde hatıranı

Gönül Hasarı

Tanırsan seversin', sever sanırsın
Aşkın kör gözüyle baktıktan sonra
Gündüz rüyasından geç uyanırsın
Coşkun su denize aktıktan sonra

Kaynamaya görsün içinde pınar
Sevda kuşu gelip başına konar
Serinlik umarken içtikçe yanar
Gönül birden şaha kalktıktan sonra

Bahar tomurcuğu birden baş verir,
Gönül toprağında sevda yeşerir
Duygu havalanır beden ürperir
Gözlerde ilk şimşek çaktıktan sonra

Bahar coşkusuna kolay kanılır
Akıl kilitlenir duygu yanılır
Sevmeler bir ömür boyu sanılır
Anlaşılır ömrü yaktıktan sonra

Sevgi ateşinin harı azalır
Zaman havasını ruhunu alır
Geride yaralı bir yürek kalır
Hüznün sarayına tıktıktan sonra

Mevsim döner gönül bağı sararır
Havalar serinler ufuk kararır
Ömrün güzünde yol bir sarpa varır
Anlarsın ok yaydan çıktıktan sonra

İnişli çıkışlı geçerken yıllar
Ağaca yük olur kurumuş dallar
Ortak dünyanızda ayrılır yollar
Yıllar umutları yıktıktan sonra

Gönül ister sevgi gelgeç olmasa
Sevip sevimler yarım kalmasa
Hatıra gülleri erken solmasa
Birini göğsüne taktıktan sonra

Yol kısa, mevsim güz, sevmeler yarım
Bana kalan miras gönül hasarım
İçimi şiire döküp susarım
Sevgisiz hayattan bıktıktan sonra

Ne yapsak her gönle işlemez emir
Sanki yüzler ipek, yürekler demir
Hüzün dünyasında kayboldu *İmir*
Olanlara canı sıktıktan sonra

● Muttalip Keskinli

Gazel

yine kaşın yıkıp bakma daha bana ne edersin
dil i mecruhum biçâre cana ne edersin

gece gündüz yanarım bitmedi mi odların
bu âteş i aşkta beni pervane edersin

razıyım aklımı alıp da mecnun etmene
sen ki beni mecnun'dan da divane edersin

meğer mühür ü süleyman'mış belkıs'ın gözleri
yıkıp süleyman mülkünü virane edersin

ya görmeseydim seni nice olurdu halim
gördüm diye de dünyamı derdhane edersin

ey gönül nedir bu aşk başka muradım mı var
maksad için daha neler bahane edersin

bir tesbih iken ismi sübhan diyen her gece
dağıtıp beni böyle tane tane edersin

tam da ağlarken firakınla böyle çaresiz
düşüp düşüp aklıma beni mestane edersin

hep sendedir diye bu aşkın badesi ey kâfir
bu ehl i zühde her tarafı meyhane edersin

● Dədə Katib

Vəssalam!

Dəli könül, məndən sənə vəsiyyə,
 Ədəbsizdən insan olmaz, vəssalam!
 Qırtlaqsız boğazda, bir hərzə dildə,
 Həyasızda iman olmaz, vəssalam!

Çalışıb tər tökən ər, olmaz möhtac,
 Haqqına qane ol, nəfsə vermə bac.
 Bir sınıq könül yap, eylə sən merac,
 Könül qıran xəndan olmaz, vəssalam!

Neçə sözüm vardır, deyim qanasan,
 Qorxaq ilə yoldaş olma, yanasan,
 Şoran yerdə heç vaxt əkmə danə sən,
 Şor torpaqda bostan olmaz, vəssalam!

Dədə Katib, heç vaxt haqqı buraxma,
 Doğru get izini, yolundan çıxma,
 Batil pıruz (qalib) olmaz, ürəyin sıxma,
 Haqq aydındır, pünhan olmaz, vəssalam!

● Ayhan Sağır

Akla Vurgu

Alem için nur afitap
Levhi mahfuz ümmül kitap
İnsanlığa eyler hitap
Kuran ilme akla vurgu

Her bir yolun var usulü
Hakk'a rücu tek vusulü
Keşfi kalpler can husulü
Mümin için ümit korku

İstikamet olmaz ise
Samimiyet kalmaz ise
Mana kalbe dolmaz ise
Maddi olan olur kurgu

Kâinatı aşkla seyret
Ruhun sarar ilgi hayret
Gerçek bilgi ister gayret
Beş duyuyla doğru sorgu

Bilaloğlu sırrı sezse
Tevhit ile nefsin ezse
Tenvir edip garip gezse
Dünyasında görür farkı

● Nuri Peksöz

Âşıklar

Aşk için bedeller istenir candan,
Canan için seyran olur âşıklar.
Sevdayı bağışlar o ulu Yezdan,
Sevgiliye hayran olur âşıklar.

Sahralara çağırırlar yan diye,
Tenha kalır sevdiğini an diye,
Sevgili bir ahı bir ceylan diye,
Acılara mihman olur âşıklar.

Sükûn bulur gözlerinde ateşin,
Kınaması çoktur elin serkeşin,
Yüreğinde gam var, gözünde yaşın,
Derya olur umman olur âşıklar.

Kerem olmak mı zor yoksa Aslı mı?
Yârin yüreğinde seyret aslını,
Söyleyeyim sana işin aslını,
Köle olur sultan olur âşıklar.

● Yemliha Gürlek

Evladım

Ömür sona erip saat dolmadan
Ekinlerin goncaların solmadan
Hakkın huzurunda mahcup olmadan
Gnahkr haline ağla evladım.

Delilsiz lidersiz faydasız yarış,
Nefsini sabit tut, hayır da yarış,
Sende hakkı olan herkesle barış,
Zulmetin yolunu bağla evladım.

Hak yoldan ayrılma, desinler dinci
Dklsn dilinden söz inci inci
Kapına gelince miskin dilenci
Bir ekirdek olsun sağla evladım.

Hakkın kapısına dnder yüzünü
Cana derman olsun, söyle sözünü
Muhabbet safında akla özünü
Gönlünü ruhunu dağla evladım

● Faik Kumru

Son Piyes

dünya ve mâfihâ çekil aradan
birikmiş cerâhat sızar yaradan
âşinâyım vakte bilir Yaradan
zamânı bekliyor sayılı nefes

geri dönüş yokmuş biten her dünden
takvimler eksilir düşer gününden
hayat film misâli geçer önünden
hakikat belirir tükenir heves

bütün eşya çürür netîce hüsrân
nihâyete koşar söner an be an
acı tebessümün sonu hep hicran
bu demde akıl hiç düşünce abes

bağban bahçesinde budar gülleri
kimisi rengârenk tâze hâlleri
kimisi sararmış kuru dalları
hazan vurur ansız şaşırır herkes

ayırmaq zor imiş akı karadan
esas yük tartılır düşer daradan
tebligat yapılır çıkar sıradan
memûriyet biter kırılır kafes

bütün gözler melûl gönüller suskun
arzular geçse de nefisler tutkun
hesab kapısında hem dur hem yutkun
bekleme salonu ebedî adres

can ayrılır tenden düşer mecalsiz
kelimeler noksan cümleler âciz
sualler îzâhsız cevab yetersiz
boyun kıldan ince edeb mukaddes

kararır âsuman biter fiiller
ağızlar mühürlü düğümlü diller
çâresizce düşmüş bir yana eller
kapanır perdeler son bulur piyes

● Osman Akçay

Neredesin

Sevdalar hiç bitmese, ömür boyunca sürse
Şen şakrak haneleri, mutlu çocuklar görse
Karanfil kokuları, pencerelerden girse
Sensiz her yer karanlık, neredesin bir tanem

Bülbül güle doyar mı, bana azap çektirme
Aşka inanmak gerek, her gün sevda ektirme
Oynayıp durma yeter, bir taş gibi sektirme
Günüm gecem pişmanlık, neredesin bir tanem

Kâbussuz uykum olmaz, ben bu derde düşeli
Gönlüne girmek ne zor, sanki kalbin köşeli
Yanımdan hep kaçarsın, nerem mayın döşeli
Niçin bunca nobranlık, neredesin bir tanem

Korkuların çok yersiz, sevmekten kaçarsın
Ovadan ödün kopar, dağ başında açarsın
Şunu bil ki sevdiğim, bensiz sen de kaçarsın
Bitsin artık düşmanlık, neredesin bir tanem

Gözlerden akan yaşlar, söyle aşkı saklar mı
Yâr oyuncak misali, acımadan haklar mı
Bilmiyorum sıkıntı, başımdaki aklar mı
Kur gönlüme sultanlık, neredesin bir tanem

İnat edip direnme, ölüm yok ki ucunda
Bir ömür tutacaksın, huzuru avucunda
Sevgiye doycaksın, bu aşkın sonucunda
Sende kalsın insanlık, neredesin bir tanem

● Həvvə Nazim

Vətən Qoxulu Şeir

Tutaraq əlindən uzanan yolun,
Tez-tez sıgalladım sağın, gah solun.
Yığdım ayaqaltdan tikanın, kolun,
Qovdum qabağımdan dumanı, çəni,
Duyğular vətənə gətirdi məni.

Yurdun qibləsinə təzimi qıldı,
Ruhum təzələndi, quş kimi oldu.
Dilim ürəyimdən sözləri aldı,
Düzüldü misralar, şeirlər yeni,
Duyğular vətənə gətirdi məni.

Həsrətin sonunun var tezi, gecı,
Könlümdən tökülədu qubar kirəci.
Səslədi çörəyin isti döyməci,
Dadına dad qatdı sünbülün dəni,
Duyğular vətənə gətirdi məni.

Gül açdı ilmələr, həyat naxışım,
Yağdı xəyallara sevinc yağışım,
Baxdım vüqarına, güldü baxışım,
Dağlarda qalmışdı qəlbimin tənı
Duyğular vətənə gətirdi məni.

● Erdoğan Öner

Kalmadı

Gel gidelim gönül sılaya doğru
Gurbet elde bize gülen kalmadı
Sol yanıma girer çekilmez ağrı
Elde hatır gönül bilen kalmadı

Ters bakar herkesin sözüne uyup
Bizleri mülteci yerine koyup
Yüzünü çevirir yabancı deyip
Verilen selâmı alan kalmadı

Gurbetler sılanın yerini tutmaz
Burda sabah olmaz horozlar ötmez
Özlemi bir başka çilesi bitmez
Hasret yaşlarını silen kalmadı

Yediğim her lokma zehire keser
Gurbet rüzgâr olur bağrıma eser
Kalbimde bırakır onulmaz hasar
Çektiğim acılar yalan kalmadı

N'olur davet edin gelmek isterim
Son nefese kadar kalmak isterim
Vakâri yurdumda ölmek isterim
Burda namazımı kılan kalmadı.

● Mevlüt Yavuz

Benim

Sen akrep burcunun, yükselenisin
Terazinin çöken kefesi benim
Sen Varlık Fonu'nun değirmenisin
Yoksulluğun kokan nefesi benim

En üst perdelerin, nadir sesisin
Nadide çalgılar, senfonisisin
Sen saray ehlinin prensesisin
Gamsızların biten hevesi benim

Masallara hayat veren perisin
Çöl seyyahlarının alın terisin
Sen Kays'ın yolusun, şeyhi, pîrisin
Önünde diz çöken devesi benim

Dük saltanatının, hoş düşesisin
Köşk bahçelerinin menekşesisin
Sen kırk yıl hatrın baş köşesisin
Ateşe sürülen, kahvesi benim

● Metin Özarıslan

Osman'a Selam

*Can Azerbaycan'ın güzel şâiri
Osman Fermanoğlu'na muhabbetle...*

Duydum ki garibi merak etmişsin
Müşterek dostlarla salmışsin haber
Çok selamlar sana ay güzel şair
Görüşemesek de ruhtar beraber

Gördüm bu dünyanın kandırağı çok
Yalanı yalana bandırağı çok
Ne tatlı cehennem yandırağı çok
Gördüm Müslümana şeytandır rehber

Bir karara vardım o günden beri
Terk ettim izzetle her sanal yeri
Affedin habersiz koydum sizleri
Dostların varlığı her şeye değer

Fanilikte aktım kendi kendime
Özümü bağladım öz kemendime
Ve ancak sığındım sığıdım bendime
Gizli düşmanlara çekmeden teber

Yüreğine asla gelmesin güman
Şükür gördük ne yahşıdır ne yaman
Hayat biter dostluk baki ay Osman
Sen sendeki güzellikten haber ver